Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31270
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

benedixit ds. Det t deus de rore celi & de pingue
dine tre abundantia frumenti uini & seru
ant tibi ppli. & adorent te tb; Esto dns
frm tuorū. & incurubent ante te filii ma
tris tue. Qui maledixerit t maledictus sit
& q benedixerit t benedictionib; repleatur.
Vix ysaac sermonē impleuerat. & egresso
iacob foras. uenit esau coctosq; deuenatio
ne cibos attulit patri dicens. Surge pater
mi & comede de uenatione filii ut benedicat
ti anima mea tua. cū ā Angelus dni descende
bat de celo mouebatur aqua & sanabat unus. cū
ā Dne ñ habeo hominē ut cū mota fuerit aqua mittat
me in piscinā. ā Qui me sanū fecit ille m̄ pcepit
tolle grabatū & ambula in pace. ā Vade iam &
noli peccare ne deterius aliq̄d t contingat. Sabbo
Dixit ysaac ad esau. Quis enī estis. Qui respō
dit. Ego sū filius tuus pmogenitus esau. Ex
pauit ysaac stupore uehemēti. & ultra quā cre
di potē admirans ait. Quis q̄ ille ē q̄ dudū cap
tā uenationē attulit m̄ & comedi ex omnib;
priusquā tu uenires. Benedixiq; ei & erit bene
Audiens esau sermonib; patris dicē.
Eruguit clamore magno. & cōsternat ait.
Benedic etiā m̄ pat mi. Qui ait. Venit germanus
fraudulenter & accepit benedictionem tuam.
Et ille subiunxit. Iuste uocatū ē nomen eius ia
cob. Supplantauit enī me en altera uice.
Primogenita mea ante tulit. & nunc ecce sur
ripuit benedictionē meā. cū ā Assumpsit ube